

Tisztelt Alkotmánybíróság!
ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

Érkezett: **2018 DEC 27.**

Példány: **1**

Meillek: **2**

Kezelőiroda: **terjeszttem elő, az első fokon eljáró bíróság útján**

GYŐRI JÁRÁSE

Érk: **2018 DEC 14.**

Példány: **1** Meil.: **1 t. kor.**

Üg. sz.: **P.23-122/2016**

106

Álláspontom szerint sérült a tisztességes eljáráshoz való alapvető jogom, és hátrányos megkülönböztetés ért, mint egyenrangú szülőt, apát az édesanyával, mint szülőtársal szemben.

+ Benda: *ahat*

e Sulymosi L.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Győri Járásbíróság P23.122/2016 számú perében hozott 93. számú, majd a Győri Törvényszék által kis pontosítással helyben hagyott 2.Pf.20.314/2018/16 számú ítélet alaptörvényellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően az(oka)t semmisítse meg.

A per 2018.10.17.-én ítélethirdetéssel zárult, perújítás, felülvizsgálat nincs folyamatban és nem is lehetséges. A 60 napos határidő meg lett tartva. A perben alperesként vettem részt. Az ítélet végrehajtásának felfüggesztését nem kezdeményeztem a bíróságon. Jelen Alkotmányjogi panasz indítványommal összefüggésben nevem nyilvánosságra hozatalához nem járulok hozzá.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

Volt élettársam, [REDACTED] 2016.09.20.-án számomra bejelentés nélkül, ismeretlen helyre távozott közös gyermekünkkel, [REDACTED]. 2016.09.22.-én valótlanra épülő keresetet (2015-ös megállapodásunk egyértelműen bizonyítja) indított ellenem a **Budapesti XX., XXI. és XXIII. Kerületi Bíróságon, 9.P.XXIII.22.382.2016 számon.** Mivel én jelenleg is Győrben lakom, így illetékességi vita kezdődött, melynek során a **fővárosi bíróság megállapította, hogy jogellenesen tartja magánál gyermekünk**, hivatkozva a 2015.-ös megállapodásunkra, melynek szinte valamennyi pontját megszegte. Kisfiamat több mint 2 hónapig rejtegette előlem, nem engedett közös programokat szervezni, álláspontom szerint [REDACTED] személyes szabadság jogait is korlátozta, mivel az őrzött udvarból nem hozhattam ki. Ez idő alatt 4 titkos helyen laktam, [REDACTED] 3 titkolt óvodába járt. Kapcsolattartásunkat önkényes szabta meg, kisfiamat hazugságra kényszerítette, többek között valós tartózkodási helyét illetően, tettelegességtől sem visszariadó autoriter nevelési stílust alkalmaztak az új élettársal együtt, ([REDACTED] Pestre idomítás), melynek **eredményeként fiam lelkileg súlyosan traumatizálódott.** Jelen állításaim direkt, és indirekt módon a II. fokú eljárásban maga az édesanya is alátámasztotta. (Pl. budai lakhely, soroksári óvoda.)

2016.11.25.-én a fiam érdekében, hogy megállítsam házról házra, óvodáról óvodára hurcolását, lelki állapotának romlását, kénytelen voltam egy kiszorított közjegyző előtti megállapodást aláírni az anyával, ami lényegében egy alap bírói ítéletnek megfelelően korlátozta a fiammal való kapcsolattartást. (2 hetente hétvége, 2 délután és nagyjából a

szünetek fele.) Hogy megállapítsuk kisfiam valós tartózkodási helyét, magánnyomozót is kellett fogadni.

Ez idő alatt **a fővárosi bíróságtól semmiféle iratot nem kaptam**, még a keresetlevelet sem, és a végzést sem arról, (indoklásban) hogy jogellenesen tartja magánál [REDACTED]. Ezeket a Győri Járásbíróság küldte csak meg, decemberben. A közjegyzői megállapodás kizsarolásával elérte, hogy [REDACTED] „jogszerűen” legyen nála. **Amennyiben időben értesülök a fővárosi bíróság októberi végzéséről, biztosan nem írok alá vele ilyen iratot**, hiszen ideiglenes intézkedés alapját képezhette volna, mint jogvitára okot adó állapot.

Kisfiam ki lett tépve valódi életteréből, szerető családtagjai köréből, és a pesti megpróbáltatások nagyon megviselték. **Mindkét fél többször kért ideiglenes intézkedést a bíróságoktól, erre azonban több mint egy évig várni kellett, se elutasítás, se intézkedés nem történt.**

2017. márciusában, hogy megállapítsam mennyire sérült gyermekem, és hogy hogyan tudnék segíteni rajta, felkerestem vele [REDACTED] gyermek pszichológust.

A bíróság [REDACTED] igazságügyi szakértőt rendelte ki a peres felek, kisfiam, szüleim, és az édesanya új élettársa vizsgálata tekintetében. [REDACTED] **nem tudta megvizsgálni, objektív tesztek nem végezett vele**, mivel nem működött együtt, és az anyával, illetve kifejezetten annak új élettársával szemben ellenségesen viselkedett. Mögém bújva kiabálta, hogy utálja őt, mert megütötte. [REDACTED] a tudtom nélkül egy másik időpontban **visszahívta fiamat az édesanyjával, de tesztek akkor sem végezett vele**. Kizárólag megfigyelésből, és viselkedéselemzésből, (ami szakmai nonszensz) az alábbi véleményt nyilvánítja: „a perbeli gyermeket édesapja, és édesapja szülei nagyban valószínűsíthetően direkt és indirekt módon befolyásolják, ezt a gyermek viselkedése támasztja alá...”. Véleménye több bizonyítható valótlanságot és ellentmondást is tartalmaz, ami a bíróság szerint csak elírás lehet. (Azonban a végkifejlet tekintetében összefüggő rendszert alkot.)

[REDACTED] a véleményével kapcsolatban feltett kérdéseimet nem válaszolta meg, véleményét nem egészítette ki. A 2017. szeptember 29.-én tartott **tárgyaláson eljáró bíró a II. sz. végzésben felszólította [REDACTED] hogy a gyermek vizsgálatát harmadjára is kísérelje meg, véleményét egészítse ki.** [REDACTED] azonban ez nem tette meg, sőt a bíróság számára is elérhetetlenné vált, eltűnt.

[REDACTED] 2017.09.28.-án bírósági meghallgatásán a szakértő tanúként jelenlévő [REDACTED] szemben csak 12 éves szakmai tapasztalatával védekezett. Előadta, hogy „A gyermek a vizsgálaton valóban elmondta, hogy a [REDACTED] azóta is bántalmazza őt, pontosabban azt mondta, hogy utálom a [REDACTED], mert megütött, de én ezt nem tartottam szükségesnek rögzíteni, mert befolyásolásnak tartottam.”

Ezután: „mint ahogy azt sem tartottam szükségesnek rögzíteni, hogy az apa elmondta nekem, hogy mindent meg fog tenni annak érdekében, hogy a gyermeket visszaszerezze, merthogy a felperes elhagyta őt, és hogy minden eszközt megragad ahhoz, hogy a gyermekét visszakapja.”

Ekkor jeleztem eljáró bírónak, hogy ez valótlanság, amit bizonyítani is tudok. Nem érdekelte. Ezek után [REDACTED] feljelentettem az ügyészségen hamis tanúskodás miatt. Az ügyész kikérte a peranyagot, de a nyomozást lezárta, mivel ennek a bűncselekménynek én, mint természetes személy nem lehetek a sértettje, hanem az igazságszolgáltatás. Eljáró bírónak a bűncselekmény a tudomására jutott, azonban nem jelentette fel a szakértőt.

A bíróság ezek után kirendelte [REDACTED] [REDACTED] felnőtt szakvégzettségű (!), szakértőt kizárólag a gyermek vizsgálatára. Ott én nem lehettem jelen, mert kb. egy hónappal előtte a bíróság [REDACTED] véleménye alapján (ami akkor már kb. 3 hónapja ismeretes volt), és az édesanya meséje alapján (meg az édesanya keresetmódosítása után, amit épp eljáró bíróval beszélt meg, hogy tudjon neki kedvező ideiglenes intézkedést hozni) a szülői felügyeleti jogokkal az édesanyát ruházta fel ideiglenes intézkedésben, ezzel jelentős perbeli esélyegyenlőtlenséget létrehozva. Kisfiammal való kapcsolattartásom drasztikusan redukálódott kétheti szombat-vasárnapra. (Se karácsony, se szünet, se semmi!). **Nem értem miért volt erre pont akkor és ilyen tartalommal szükség.** [REDACTED] véleményében az édesanya viszont jelen van, „beszél”, és igen súlyos dolgokat állít, annak ellenére, hogy [REDACTED] csak a gyermek vizsgálatára lett felkérve. A [REDACTED] vélemény minden bekezdése tendenciózusan engem szapul, gyakorlatilag [REDACTED] véleményének megerősítése.

Előadtam, hogy mind [REDACTED] mind [REDACTED] kizárólag felnőtt szakvizsgálóval rendelkeznek, gyermek vizsgálatában nem kompetensek.

Az első fokú eljárásban indítványoztam a kirendelt szakértők, és azok véleményének kizárását. Csatoltam a SOTE és az ÁNTSZ nyilatkozatát, miszerint a szakértők csak a végzettségüknek megfelelő szakterületen jogosultak tevékenységet végezni, azaz felnőtt szakvizsgálóval nem járhatnak el gyermek ügyében, és fordítva.

Továbbá csatoltam az Alapvető Jogok Biztosa álláspontját, mely szerint ezek a szakvélemények nem lettek volna bizonyítékként felhasználhatók. (Igaz fordított eset, gyermek végzettségű szakértő vizsgált felnőttet, de nyilván ergo ennek analógiájára ez fordítva is igaz.)

Csatoltam az Igazságügyi Minisztérium Igazságügyi Felügyeleti Főosztály tájékoztatását is, miszerint ha egy szakértő csak felnőtt képesítéssel rendelkezik, úgy igazságügyi szakértői szakvéleményt is kizárólag e területen adhat.

Csatoltam a két kirendelt pszichológus szakértő Állami Egészségügyi Ellátó Központ adatbázisában megtekinthető adatlapját, mi szerint csak felnőtt szakvizsgálóval rendelkeznek, azaz, szakismereteik csak erre korlátozódnak.

Egyik szakértő sem rendelkezett kellő kompetenciával gyermek vizsgálatához, tekintve hogy a <https://kereso.enkk.hu/> közhiteles adatbázis nyilvántartása szerint nem rendelkezik gyermek szakpszichológiai szakvizsgálóval.

A 9/2006. (II. 27.) IM rendelet ugyan vagylagos feltételt támaszt a klinikai és mentálhigiéniai felnőtt- és gyermek szakpszichológia szakterületre való bejegyzésről, valamint az ahhoz kapcsolódó képesítési és egyéb szakmai feltételekről, azonban **a szakterület, és a kompetencia két külön dolog**, ami nem keverendő össze. (Tudomásom szerint [REDACTED] nem is vállal praxisában gyermeket, mert nincs meg hozzá a kellő szakvizsgálója.) Igazságügyi pszichológus szakértői engedélyből csak „klinikai és mentálhigiéniai felnőtt- és gyermek szakpszichológia” szakterület van, ami összemosza a két külön képzéssel megszerezhető szaktudást, szakvizsgát. Ez azonban nem jelenti azt, hogy gyermek esetében kompetens, és rendelkezik a megfelelő szakismerettel is. Nem keverhető össze a szakterület, ahol dolgozhat, és a szakvégzettség, mely utóbbi megmutatja, hogy a szakterület mely részén kompetens a szakértői vizsgálatra. Ezt egy szakértőnek tudnia kell. **A pszichológiában külön szakterület a felnőtt és gyermek szakpszichológia!**

A 2005. évi. XLVII. tv. 13§ (4) bekezdés kimondja (2016. évi XXIX.Tv. 45.§ is hasonlóan):

A szakértő köteles a tudomására jutásától számított öt napon belül - szakértői intézmény, társaság vagy szervezet kirendelése esetén tíz napon belül, annak vezetője útján - közölni a kirendelő hatósággal, ha

- a) a személyére nézve törvényben meghatározott kizáró ok áll fenn,
- b) a feltett kérdések megválaszolása egészben vagy részben nem tartozik azon szakismeretei körébe, amelyekben a szakértő a rá irányadó szabályok szerint jogosult eljárni,**
- c) a szakértői tevékenységének ellátásában fontos ok akadályozza, így különösen, ha tevékenysége ellátásának vagy a részvizsgálatok elvégzésének feltételei nincsenek meg, vagy más kirendelő hatóság felkérésének kell eleget tennie,
- d) a vizsgálat elvégzéséhez más szakértő igénybevétele is szükséges,**
- e) feladatát a hatóság által megadott határidőre nem képes teljesíteni,
- f) a feltett kérdésben külön jogszabályban meghatározott szervezet jogosult szakvéleményt adni.

A pszichológusok a kirendelő bírósággal elmulasztották közölni, és a bíróság sem vizsgálta, hogy nem rendelkeznek megfelelő végzettséggel, (nem vállalhatták volna el a szakvélemény elkészítését) továbbá más, kompetens szakértőt sem vontak be a vizsgálatba. A szakismeretet szakképesítésről szóló végzettséggel igazolják, ez lehet felnőtt, vagy gyermek. Külön-külön szakismeret és szakképesítést igénylő részsakterület. Klinikai felnőtt és gyermek szakpszichológia szakterületbe tartozik mindkettő, de attól még, hogy ebbe a halmazba tartozik, két külön képzés és két külön szakképesítés. Ha egy szakértőnek klinikai felnőtt és gyermek szakpszichológiai vizsgálatot kell elvégeznie (31/2008.IRM R. 20.§), akkor ez azt jelenti, hogy felnőttet is és gyereket is, ergo e komplex vizsgálatot úgy lehetséges elvégezni, ha mindkét (felnőtt és gyermek) végzettséggel rendelkezik, vagy amelyekkel nem, arra szakképesítéssel/szakismerettel rendelkező szakértőt von be. Mivel esetemben gyermek

vizsgálatára lett felkérés (született 2011.12.07) gyermekpszichológusi szakvégeztséggel rendelkező szakértőt kellett volna kijelölni, vagy illet kellett volna bevonni.

A kompetencia rendelet szó szerinti értelmezése szerint a szakértő a szakterületén adhat szakvéleményt. Ez azonban csak szakvéleményadásra vonatkozik, vizsgálatra nem! Márpedig vizsgálat nélkül nem tud szakvéleményt adni sem. Ezért azt teheti meg legfeljebb, hogy a vizsgálatot elvégezteti egy megfelelő szakképesítéssel rendelkező szakértővel, majd annak a vizsgálati eredményei alapján ő készíti el a szakvéleményt.

Ahhoz, hogy a klinikai felnőtt és gyermek szakpszichológia szakterületre a jogosultságot megszerezze, ugyan elegendő az egyik szakirány, azaz elegendő, hogy az egyik szakképesítéssel rendelkezzen, de ez nem jelenti azt, hogy a másik részterületen jogosult volna egészségügyi tevékenység végzésére. Nem véletlenül, két külön szakképzés a felnőtt és gyermek. Csak a szakképesítése szerint végezhet eü. tevékenységet, mert az Állami Egészségügyi Ellátó Központ csak arra ad neki engedélyt. 210/2005.Korm.Rend., 124/2016.Korm.Rend. 1.sz. melléklet.

1. A szakértői névjegyzékbe való felvétel, illetve a szakterület kiterjesztése iránti kérelemnek természetes személy esetén tartalmaznia kell:

1.1.8. szakmai működésének főbb adatait (a szakágazatok és munkakörök részletes megjelölése a munkáltató megnevezésével és az időtartamnak naptár szerinti feltüntetésével; az egészségügyi területen bejegyezhető szakterületek esetében az egészségügyi szakképesítést szerzett személyek alap- és működési nyilvántartásának adatait, így különösen az alap- és működési nyilvántartási számot, valamint az aktuális, vagy annak hiányában a legutóbbi működési nyilvántartási ciklus időtartamának naptár szerinti feltüntetését).

Tehát, ha egészségügyi területen jegyezhető be a szakterület, akkor egészségügyi szakképesítés kell hozzá, tehát egészségügyi tevékenység és az enkk.hu közhiteles, publikus adatbázisa szerint, végezheti csak a szakképezettségének megfelelő területen (és nem szakterületen!) a vizsgálatot (egészségügyi tevékenységet).

A szakértői névjegyzékben, egy adott szakterületen való szereplés, nem jelenti azt, hogy az adott szakterületen belül minden egyes szakismeret, szakmai végzettség, szakirányú szakképesítésre engedélye volna. Az adott 31/2008.(XII.31.) IRM rendelet 20.§(1) bek. szerinti vizsgálatot ugyan elvégezheti, de kizárólag társszakértő vagy szak konzulens bevonásával, ellenkező esetben, engedély nélkül végez úgy eü. tevékenységet, hogy annak az Orvos Kamara Etikai Bizottsága általi felelősségre vonás – nem egy esetben megtörtént a közelmúltban is, más szakértő esetében – lesz az eredménye, szélsőséges esetben az Eü.tv. 113./A.§.(1)bek. alkalmazásával. A szakértő köteles az eljárás tárgyát képező területnek megfelelő igazságügyi szakértőt, vagy szakközreműködőt szakvéleménye elkészítésébe bevonni, annak véleményét mellékelni, ha az adott szakterületen belül a többirányú szakismerettel nem rendelkezik – esetünkben nem gyermek, hanem csak felnőtt szakos.

Hivatkozom továbbá Kúriai álláspontra, bírósági határozatokra:

„A BH 2016. 126. számú eseti döntésben rögzítette, hogy egy szakértői szakvélemény csak azon a szakterületen értékelhető, amelyben kompetenciával rendelkezik. Az igazságügyi szakértői tevékenységről szóló, akkor hatályos 2005. évi XLVII. törvény (a továbbiakban: Isztv.) 5. § (1a) bekezdése értelmében a szakértői névjegyzék közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül. A Kúria rögzítette azt is, hogy „az Isztv. 13. § (4) bekezdés b) pontja szerint a szakértő köteles a tudomására jutástól számított 5 napon belül közölni a kirendelő hatósággal, hogy a feltett kérdések egészben vagy részben nem tartoznak azon szakismeretei körébe, amelyekben a szakértő a rá irányadó szabályok szerint jogosult eljárni.”

„A Legfelsőbb Bíróság Pfv. XI. 21.908/2005. számú ügyben hozott ítéletében - BH2006. 161. számú jogeset - is megtestesülő egységes bírói gyakorlat szerint az érdemi döntésre kiható eljárási szabályt sért a bíróság, ha többirányú speciális szakismeretet igénylő jelentős tény megállapításához vagy megítéléséhez olyan szakértőt vesz igénybe, aki képesítésénél fogva csak az egyik szakterületen rendelkezik megfelelő szakismerettel.

Így a szakvélemények nem vehető figyelembe.

Véleményük mindezek ellenére is ítélet alapját képezhette.

Sérelmezem, hogy a bíróság lényegében kizárólag a szakértői véleményekre alapozta ítéletét, melynek eljáró bíró már az első tárgyaláson hangot is adott.

(itt a szakértők fognak dönten)

Sérelmezem, hogy az édesanya bizonyítatlan állításait feltétel nélkül elfogadta a bíróság, (még a jövedelmére vonatkozóan is!) míg, az általam becsatolt bizonyítékokat, gyermekveszélyeztető magatartásukat, továbbá a gyermek szavait rendre figyelmen kívül hagyta. Az édesanyának egyetlen állítását sem kellett bizonyítania, kifejezett kérésem ellenére sem. Eljáró bíró a pert minél előbb le akarta zárni. **Álláspontom szerint ez jóval túlmutat a bírói szabadság, mérlegelés lehetőségein.** Több beadványom is kifejtette, hogy az édesanya új élettársa (■■■■■) szerint szorongásos intelligencia problémákkal küzd, felelősség tudatán javítani kell, büntetett előéletű) károsan hat kisfiam személyiség fejlődésére. (Kisfiam elmondta, hogy bántalmazza őt, radiátorokat lop a méh telepről, engem többek között fasszopónak hívnak, stb.) **Kisfiam minden szakértő előtt elmondta, hogy bántalmazták őt, mind az édesanyja, mind az új élettársa, sőt az édesanya ■■■■■ explorációja során maga mondja, hogy a fenekére üt. Mindezt annak ellenére figyelmen kívül hagyták, hogy Magyarországon gyermek bántalmazás terén zéró tolerancia van!**

Sérelmezem, hogy a pert tárgyi tévedések, irat és valóság ellenes kijelentések sorozata kísérte végig, mind az én hátrányomra, nem biztosítva az esélyegyenlőséget. Kiemelnék egyet, ami az én olvasatomban már a valótlanosság kategóriába tartozik:

II. fok 2.Pkf.50.006/2018/4 4. oldal utolsó bekezdés: „... szakértelemmel bíró tanúként nyilatkozó ■■■■■ is erőteljes befolyásolást rögzít hangsúlyosan az apa részéről...” ■■■■■ ■■■■■ nem állapított meg apai befolyásolást, főleg nem hangsúlyosan az apa részéről. Nincs ilyen a véleményében, és a periratok között sem található ilyen megállapítás a részéről. (52. számú ideiglenes intézkedés fellebbezésére.)

A többi, és egyéb eljárási kifogásom az első fokú ítélet elleni fellebbezésemben megtalálható, melyet mellékelek is. **Az eljárás visszásságait érezvén eljáró bíró ellen panaszt tettem a bíróság elnökénél, melyet szintén mellékelek.**

Álláspontom szerint az eljárás nem volt kontradiktórus, és nem felelt meg a fegyveregyenlőség elvének sem. Álláspontom szerint perünkben nem érvényesültek Az Emberi Jogok Európai Bírósága elvei sem a tisztességes eljárásról.

Az eljárásban részt vevő feleknek joguk van arra, hogy az általuk az ügyük szempontjából relevánsnak tartott észrevételeiket előadják. **Ez a jog csak abban az esetben tekinthető hatékonynak, ha az észrevételeket valóban „tárgyalják”, vagyis a perbíróság azokat megfelelően megfontolja. Másképpen fogalmazva: a „bíróság” köteles megfelelően megvizsgálni a felek által előterjesztett beadványokat, érveket és bizonyítékokat.**

Szükséges, hogy a kontradiktórus eljáráshoz való jog gyakorlására kielégítő feltételek mellett kerülhessen sor: az eljárásban félként részt vevő számára lehetőséget kell biztosítani arra, hogy megismerje a bíróság előtt fekvő bizonyítékokat, és a megfelelő formában, valamint a megfelelő időn belül észrevételeket tehessen azok léte, tartalma és valósága tekintetében.

A fegyveregyenlőség maga után vonja, hogy mindegyik félnek elfogadható lehetőséget kell biztosítani ügye előadására – beleértve a bizonyítékait is –, olyan feltételek mellett, amelyek nem hozzák őt érdemben hátrányosabb helyzetbe a másik félhez képest. A fegyverek egyenlőségének egyik feltétele a felek mindegyikének személyes jelenléte az eljárási cselekmények sorában, illetve egyes eljárási szereplők (például szakértők) megtartása semleges pozícióban. Továbbá az eljárásban szereplő adatok és dokumentumok teljes megismerése.

Kelt Győr 2018.12.12

